

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Sonetul CLXX de Vasile Voiculescu

Incadrarea in epoca literara.

-Curente si orientari literare. Receptari critice.-

Sonetul CLXX face parte, alaturi de alte 89 de poeme, din volumul aparut in 1964 - Ultimele sonete inchipuite ale lui Shakespeare in traducere imaginara a lui Vasile Voiculescu. Iubirea este tema generala a Sonetelor voiculesciene asociata adesea cu notiuni din domeniul eticiei, filozofiei sau gnoseologiei. Asa se explica aerul abstract si referintele mitologice si filozofice ale unui limbaj cu metafore pretioase.

Eugen Simion spunea in Scriitori romani de azi: "Voiculescu se straduiese sa traduca in metafore savant lucrate acel nu stiu ce al romanticilor, neavand teama de a fi discursiv si didactic. Destin, Nemurire, Esenta, Arhetip pur sunt notiuni - simboluri ce trec deseori prin Sonete. Uneori ele sunt inlocuite cu imagini mai complicate, cum e aceea a cerului platonician, lacas al arhetipurilor ("taramul eternelor idei")".

Desi forma cauta perfectiunea in maniera clasica, traditionalista, tensiunea ideilor este moderna in Sonete. Condensarea simbolurilor si stilizarea limbajului in aspiratia spre perfectiune inscriu Sonetele intr-o lirica ascendenta.

-Tema si semnificatia titlului. Infliente.-

Tema Sonetului CLXX este inspirata din filozofia lui Platon - iubirea ar fi calea de refacere a lumii, perfectiunii si arhetipurilor, adica "taramul eternelor idei", realitatea nefiind decat o copie palida a acestuia.

Acestei teme antice i se adauga ideea moderna a increatului, care ar face parte tot din acest taram al eternitatii, distrus prin fragmentare si primatul materialitatii. Materia si realitatea ei - copia imperfecta a "lumii ideilor inalte" a lui Platon incearca sa tina prizonier "vulturul iubirii", fara sa reuseasca. Ideea degradarii prin creatie trimite la poezia lui Ion Barbu cu atat mai mult cu cat este amintit si simbolul increatului: "Ca oul ce pastreaza un zbor inalt de-aripe".

-Elemente de structura si compositie.-

Sonetul CLXX are si el tot 14 versuri si un distih final nediferentiat, ca toate celelalte din volum. Din punct de vedere compozitional, sonetul are trei parti: prima parte formata din primele patru versuri evoca ideea increatului, a doua parte, continua in urmatoarele opt versuri arata dezrobirea de materie si fragmentar prin eros, si a treia parte, ilustrata de distihul final marcheaza reintegrarea prin eros in perfectiune, in lumea platoniana a "eternelor idei". In poezie exista doua planuri: planul eternitatii si perfectiunii, caruia ii apartine si increatul, si planul efemeritatii si degradarii din care face parte materia. Ele sunt concepute in antiteza.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

-Procedee si mijloace artistice. Imagini si figuri de stil.-

Formula de adresare directa prin vocativ, din primul vers al sonetului este un exercitiu retoric, nicidecum semnul vreunei apropiere. Ideea poetica anuntata este destul de abstracta si aduce trimiteri filozofice. Metafora se bazeaza pe contrastul dintre concret si abstract pentru a evidenta aparenta inselatoare - sub masca efemeritatii se ascunde un timp etern, imuabil: "Eternul se ascunde sub coaja unei clipe". Comparatia cu oul trimita la virtualitate, la nenumarate posibilitati prinse in taramul de granita dintre a fi si a nu fi.

Cuvintele din prima parte a sonetului fac parte din aria semantica a absolutului: nemurire, eternul, zbor, slavi, avant. A doua parte a sonetului e legata de imaginea eliberatoare a erosului. Prin iubire ne eliberam de fragmentar si degradare, suntem mantuiti si putem aspira la refacerea perfectiunii, la reintegrarea in absolut: "A izbucnit din tandari, viu, vulturul iubirii". Exista o simbolistica baroca in Sonete, dominata de metafora "orgoliului si a maretiei" (Eugen Simion). Vulturul, ne spune Dictionarul de simboluri, este regele pasarilor, mesager al celei mai inalte divinitati si al focului ceresc, soarele. Figura sa ar indica "regalitatea, tendinta spre culmi, zborul iute" fiind un suport perfect pentru nobletea -"cu ghearele-i de aur" - si aspiratia erosului spre perfectiune.

Intalnirea cu erosul capata proportiile unui eveniment apocaliptic prin metafora: "S-a spart si veac si lume". Explicatia e clara, iubirea e o "cheie magica", o cale spre absolut, spre restaurarea perfectiunii initiale, arhetipale: "... viu, vulturul iubirii / Cu ghearele-i de aur sa ne rapeasca-n cer".

Egalitatea celor doua principii - masculin si feminin, restabilete in perfectiune, aminteste de un alt mit povestit de Platon - mitul androginului, fiinta perfecta si trufasa de la incepurile lumii, femeie si barbat in acelasi timp. Epitetul este plasticizant: "magici chei" sau "supremelor matrite" si cromatic "alba, zeiasca voluptate", albul fiind simbolul puritatii. Distihul final e un indemn la scuturarea de fragmentar si efemer, ca forme ale degradarii eternului, ale "caderii" si reintoarcerea la arhetipuri si lumea ideilor perfecte: "Am descuiat taramul eternelor idei, / Supremelor matriti redati, care ne cheama / Din formele caderii la pura-ntaietate, / Sa ne topim in alba, zeiasca voluptate".

-Versificatie-

Rima sonetului este imbratisata, incruisata si imperecheata in distihul final. Masura este de 13-14 silabe, iar ritmul este iambic.

-Modurile si timpurile verbale-

Realitatatile implacabile si adevarurile transcendent sunt exprimate prin intermediul prezentului: "se ascunde", "pastreaza" sau "e". Conjunctivul exprima virtualitatea, capacitatile erosului: "sa ia avant" - "sa rapeasca" sau "sa topim". Perfectul compus ilustreaza o realitate trecuta, de care ne eliberam prin iubire: "au spart" sau "a izbucnit".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

-Concluzii-

Sonetul CLXX e un exercitiu pe o tema draga lui Macedonski - "cum sa faci poezia sa trimita la cugetare" si filozofie. Solutia propusa de Voiculescu nu este, in mod evident, cea simbolista, poetul preferand un discurs clasic si o logica arida a ideilor, desi structura acestora e metaforica. Astfel iubirea ramane o tema generala a discursului liric, tema unei dezbateri de idei, si nu abordarea intima a sentimentului.